

[Alfred Jensen.]

har stemt for de udskrivningslove, der er gået forud, fordi vi mener, de ikke er rimeligt affattet; og så vidt jeg kan se, er det heller ikke muligt for os at give tilslutning til det lovforslag, der her foreligger. Det skal i hvert fald undergå væsentlige ændringer i udvalget, hvis vi skal kunne stemme for det.

Petra Petersen: Loven om børnetilskud var jo oprindeligt tænkt som en erstatning for rabatkortene til køb af kød, flæsk, smør, margarine og tekstilvarer ved disse korts afskaffelse i 1950. Den kommunistiske gruppe var i 1950, da rabatkortene blev afskaffet og loven om børnetilskud blev vedtaget, ikke tilfreds med, hvad der blev foreslået. Vi gjorde dengang opmærksom på, at mange ikke ville få en reel erstatning for rabatkortene, og vi har jo fået ret i vore anelser.

Loven om børnetilskud har flere skævheder. Ganske vist er beløbene reguleret et par gange i de år, loven har eksisteret, men loven har aldrig givet reel dækning for prisstigningerne på fødevarer og tekstilvarer. Desuden lider loven af den fejl, at beløbene ikke udbetales til forsørgeren, men modregnes ved skattebetalingen. Man kan gerne sige, at det er snildt udregnet af en finansminister, at han på denne måde sikrer sig, at mindrebemidlede med børn betaler deres skat, men det kan med rette siges, at det egentlig er meget ondartet, at myndighederne sikrer sig skatten, før mødrene får penge til mad og tøj til deres børn.

Men hvad der for de børnerige familier er af størst betydning, er dette, at loven til stadighed har forhindret, at der her i tinget er blevet ført en reel debat om en bedre familiepolitik, bl. a. ved gennemførelsen af en børnerente. De børnerige familier — og hertil må i dag også henregnes familier med 2 børn, hvis indtægt er en jævn arbejderindtægt — mærker i dag mere og mere, hvor hårdt det er at klare tilværelsen. Vi er i Danmark langt bag efter andre lande, hvad denne del af vor lovgivning angår, og der kan ikke være tvivl om, at nu må der snart sættes ind her. De store ændringer i vort samfund betyder også en stor ændring for familien, og vi må dog stadig betragte familien som det bærende i samfundet. Vi

må erkende, at gennemsnitsfamilien ikke kender til sikkerhed og tryghed, når den skal leve af en indtægt på 10 000 kr. og derunder. Kvindernes tiltagende udeerhverv giver nok penge i huset og er med til at forhøje familiens årsindtægt, men det giver også forhøjede udgifter, ikke mindst i form af højere skatter. Hvad der efter min mening er værre, er dette, at det går ud over børnene, når den samlede indtægt, på trods af at begge ægtefæller har arbejde, alligevel er så lav, at økonomien ligger meget hårdt, for slet ikke at tale om de hjem, hvor kvinderne på grund af, at deres lønninger ligger lavere end mændenes, har arbejde, medens mændene går arbejdsløse; at det i høj grad går ud over børnene, siger sig selv.

I de senere år har læger, pædagoger og andre socialt interesserede mennesker diskuteret familie og familiepolitik. De har diskuteret, hvad det koster at opføde og opdrage et barn, og hvilken betydning det har, at barnet kan vokse op under gode og trygge forhold. For mig har det altid stået sådan, at barnet og den unge, den nye slægt, har krav på, at samfundet yder dem alt, hvad samfundet formår; det gælder først og fremmest tryghed gennem gode hjem, gode boliger, ordentlig mad og klæder og dernæst gennem en ordentlig uddannelse. Jeg synes, man har ret til at sige, at vi har svigtet børnene; det har vi gjort, når vi i Danmark ligger i bunden med hensyn til, hvad der bliver gjort for vore børn, hvad der bliver ofret på dem gennem vor familiepolitik.

Vi ved jo udmærket, hvad det er, der mangler, det er f. eks. børnerenten. Den kommunistiske gruppe har gang på gang foreslået, at vi i lighed med andre lande skulle gennemføre en virkelig børnerente. Vi har af og til mødt velvilje for vort forslag, hvorefter man har henvist os til det lovforslag, vi behandler i dag, og til en skatterevision. Jeg kender svaret; det har altid været: man kan ikke løse dette spørgsmål alene, det må ses i en større sammenhæng o. s. v., alt det vi kender til trivialitet. Gang på gang er vi blevet mødt med det samme svar. Jeg vil gerne her udtale, at problemet ikke kan blive ved at ligge uløst. Den tidligere socialminister Strøm har nogle gange for sin gruppe, også